

Genootschap". Deze benoeming moge reglementair wellicht niet helemaal in orde zijn — de statuten schrijven immers voor, dat een dergelijke benoeming moet geschieden door het bestuur —, zij was in alle geval geheel en al in de geest van het Genootschap. Ook buiten onze kring werd die benoeming met grote voldoening vernomen. Wij willen hier onmiddellijk aan toevoegen, dat het Limburgs Geschied- en Oudheidkundig Genootschap Beckers' verdiensten op archeologisch gebied heeft erkend door hem te benoemen tot zijn Erelid en dat de regering zijn werk wist te waarderen door de benoeming tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau. Verschillende genootschappen in Nederland — de Nederlandse Maatschappij tot Bevordering van de Letterkunde, het Provinciaal Utrechts Genootschap van Kunsten en Wetenschappen en het Zeeuws Genootschap van Wetenschappen — stelden er een eer in, Beckers onder de leden op te nemen.

De oprichting van de Stichting „Het Limburgs Landschap" in 1931 was een belangrijk gebeuren niet alleen in Limburg, maar ook in het leven van dokter Beckers. Men kan zich die Stichting haast niet denken zonder Beckers, de man, die zoveel van zijn land hield en het land zo goed kende. Hij behoorde tot de oprichters, werd lid van het Dagelijks Bestuur en later ondervoorzitter. Zijn woord had gezag, zijn persoon vertrouwen.

Het was voor Beckers een grote voldoening, toen de hem zo dierbare wallen van Stein onder de hoede van het Limburgs Landschap kwamen. Het was tevens een erkenning van zijn werk.

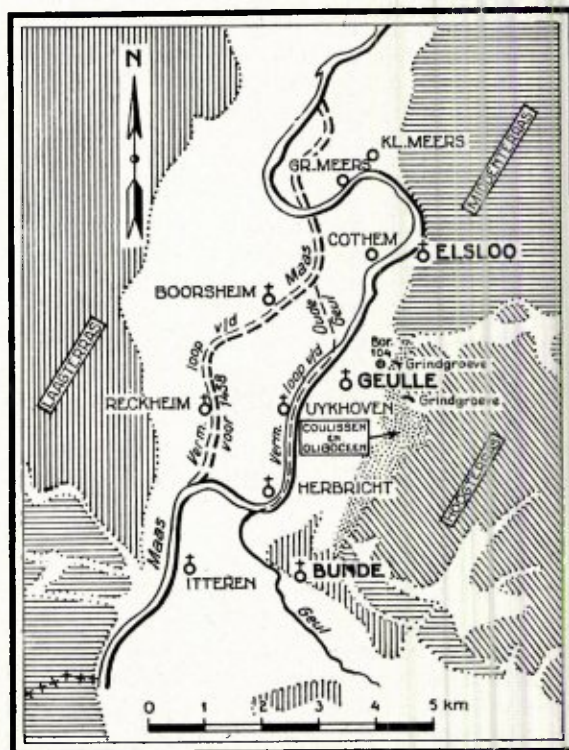
Ouderdom en ziekte bonden dokter Beckers de laatste jaren van zijn leven aan de ziekenkamer. Toch had hij nog de moed en de energie een bijdrage te leveren voor de huldiging van zijn vriend Dr. Van Gils bij gelegenheid van zijn tachtigste verjaardag op 10 jan. 1949. In deze bijdrage — „Het ontstaan van de Franse dorpen in Zuid-Limburg", verschenen in de Miscellanea Mgr. Dr. P. J. M. van Gils — richt hij zich op het einde tot de jongeren: „Moge dit onderzoek, dat slechts een begin is, een aansporing zijn voor vele jongeren om het met ernst en nauwgezetheid voort te zetten" (p. 28). Beckers mocht dit zeggen, want hij had het voorbeeld gegeven.

Dit was zijn laatste geschrift. Op 12 januari 1950 stierf hij, 87 jaar oud, in het ziekenhuis Calvariënberg te Maastricht.

Adhuc saxa loquuntur.

DE MAAS IN HAAR LOOP GEWIJZIGD

Op bijgaand kaartje zien wij duidelijk, dat de loop van de Maas gewijzigd is. In de Middeleeuwen stroomde de Maas vanaf Itteren in noordelijke richting naar Groot Meers. De Geul stroomde toen nog langs Geulle (vandaar de naam) en kwam pas ten Westen van Elsloo in de Maas. Tengevolge van een geweldige overstroming brak de Maas door haar oostelijke oever en stortte zich in de Geul, welke bedding te eng was voor een dergelijke hoeveelheid water. Tengevolge hiervan werden kerk, kas-teel en vele huizen van Elsloo verwoest (zie volgend artikel).

Dit kaartje (met korte uitleg) is reeds gepubliceerd in ons Maandblad van 1949 (p. 76), dat het weer overgenomen had uit een artikel van Dr. A. A. Thiaens: „Bodem en landschapsvorming", verschenen in „Kent U Geulle?" van 1949.